

Η υπογραφή του Πρωτόκολλου της Φλωρεντίας

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις 30 Μαΐου 1913 υπεγράφη η Συνθήκη του Λονδίνου, ως αποτέλεσμα της Διάσκεψης λεγόμενης και Συνδιάσκεψη Ειρήνης, που έγινε στην αγγλική πρωτεύουσα, για τον τερματισμό του Α΄ Βαλκανικού πολέμου (1912-1913). Αυτή η Συνθήκη συνομολογήθηκε μεταξύ των Βαλκανικών Συμμάχων (Βουλγαρίας - Ελλάδας - Μαυροβουνίου και Σερβίας) αφενός, και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αφετέρου. Έμεινε γνωστή και ως Βαλκανο-Τουρκική Συνθήκη.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη αυτή παραχωρούνταν στους νικητές (στα Βαλκανικά κράτη) όλα τα εδάφη που βρίσκονταν δυτικά της γραμμής Αίνου – Μηδείας, εκτός της Αλβανίας, που όπως αναφέρθηκε παραπάνω δημιουργούνταν ως ανεξάρτητη Ηγεμονία. Συγκεκριμένα το κείμενο της συνθήκης, το οποίο συντάχθηκε οριστικά, προέβλεπε (άρθρο 2) να παραχωρήσει η Οθωμανική αυτοκρατορία όλα τα Ευρωπαϊκά εδάφη που βρίσκονταν δυτικά της γραμμής Αίνος – Μήδεια, εκτός της Αλβανίας.

Οι Σύμμαχοι και η Τουρκία (άρθρο 3) ανέθεταν στις έξι Μεγάλες Δυνάμεις (υπό την Πρεσβευτική Συνδιάσκεψη που συνέχιζε τις συνομιλίες), τη χάραξη των συνόρων και το διακανονισμό των ζητημάτων που αφορούσαν την Αλβανία καθώς τους παρείχαν τη δυνατότητα (άρθρο 5) να αποφανθούν για την τύχη των ελληνικών νήσων του Αιγαίου, εκτός της Κρήτης (άρθρο 4) για την οποία η Πύλη παραιτείτο «υπέρ των συμμάχων Ηγεμόνων πάντων των επί της Νήσου κυριαρχικών δικαιωμάτων της».

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ](#)